

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 3 У 031936 19 У
Сарајево, 16.9.2020. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове, састављеном од судија Давора Жилића, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Маиде Бикић као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Слађане Анђелић, у управном спору тужиоца Економски институт Сарајево, којег заступа директор Муамер Халилбашић, против рјешења број:ЈН2-01-07-1-710-8/18 од 11.1.2019. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 16.9.2020. године, донио је сљедећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија.

Образложење

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-01-07-1-710-8/18 од 11.1.2019. године усвојена је жалба понуђача Институт за грађевинарство „ИГ“ доо Бања Лука и понуђача „Енова“ Друштво за инжињеринг и конзалтинг доо Сарајево у име конзорција „Deloitte“ доо и „Енова“ Друштво за инжињеринг и конзалтинг доо Сарајево и поништена одлука о избору тужиоца, као најповољнијег понуђача, број 01.1-1141СМ-0028/18 од 8.10.2018. године, уговорног органа Влада Брчко дистрикта, у поступку јавне набавке услуга „Израда стратегије развока Брчко дистрикта БиХ за период од 2019-2026 године. Усвојени су и захтјеви жалилаца за поврат средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износима од по 2.000,00 КМ, као и захтјев за накнадом трошкова у износу од 280,00КМ.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора у којој наводи да је оспорено рјешење нејасно и контрадикторно. Приговара да није било основа да тужена прихвати жалбени приговор да изабрани понуђач није благовремено доставио увјерење Суда БиХ, као доказ тражен чланом 45. став 2. а) Закона о јавним набавкама, имајући у виду да је тај доказ достављен у законском року од седам дана од дана када је обавијештен о избору за најповољнијег понуђача, да је нетачно да изабрани понуђач није доказао испуњеност услова из члана 48. и 50. ЗЈН, с обзиром да је у својој понуди, на странама од 267-269 тужилац као понуђач доставио референц листу из које се види испуњеност услова у погледу претходно обављених послова, да је увјерење о испуњености обавеза по основу здравственог осигурања достављено на странама 323-325 понуде, што чини неодрживим и тај закључак тужене. У односу на захтјев тендерске документације да с се као доказ о посједовању радног искуства достави потврда послодавца или радна књижица, тужилац указује да је поступио по захтјеву уговорног органа, те додатно доставио за све чланове тима биографије из којих се види њихово радно искуство у струци. Додатно оспорава став тужене у погледу испуњености услова за члана тима проф.др. Нусрета Дрешковића, јер је очигледно да је схватање тужене погрешно, те у том смислу даје и појашњење класификација по FRASCATI класификационом систему, према којем географија спада у научна поља природних и друштвених наука, из чега произилази њена околична репрезентативност, као и на грешке у оцјени доказа у односу на ангажман др. Вјекослава Домљана. Тужилац предлаже да се оспорени акт поништи и предмет врати на поновно поступање, уз накнаду трошкова поступка.

У одговору на тужбу тужени и заинтересована лица су предложили да се тужба одбије као неоснована, уз детаљно образложење разлога који у потпуности подржавају изнесени став тужене у образложењу оспореног акта.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 19/02. до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде, из следећих разлога:

Предмет управног спора је рјешење тужене број: ЈН2-01-07-1-710-8/18 од 11.1.2019. године, којим је усвојена жалба два понуђача у поступку јавне набавке услуга „Израда стратегије развока Брчко дистрикта БиХ за период од 2019-2026 године. Институт за грађевинарство „ИГ“ доо Бања Лука и понуђач „Енова“ Друштво за инжињеринг и конзалтинг доо Сарајево (у име конзорција „Deloitte“ доо и „Енова“ Друштво за инжињеринг и конзалтинг доо Сарајево) су жалбом оспорили избор најповољнијег понуђача, оvdје тужиоца, а усвојени су и захтјеви жалилаца за поврат средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износима од по 2.000,00 КМ, као и захтјев за накнадом трошкова у износу од 280,00КМ. Према образложењу

оспореног рјешења, тужени је је овако одлучио јер је утврдио да је тендерска документација нејасна и контрадикторна, у погледу доказа о испуњености услова о техничкој и професионалној оспособљености, због чега тужена није у могућности ни провјерити ваљаност жалбеног навода који се односи на ово питање. Даље, тужена је утврдила да је уговорни орган, испитујући понуде прихватио понуду изабраног понуђача, овдје тужиоца, али да није дао прихватљиве разлоге у односу на оцјену: да ли је понуђач испунио услове за квалификацију који се односе на професионална и техничке оспособљеност (јер је уговорни орган само набројао потврде, али није дао и анализу њихове прихватљивости), доказа о извршењу уговора из области која је предмет набавке, доказа о испуњености услова из здравственог осигурања, постојања експерта са траженим искуством за област околишта, па тужена сматра да је на тај начин, пропуштајући да изврши потпуну и правилну анализу понуде, уговорни орган повриједио правила поступка.

Оцјењујући законитост оспореног рјешења ово вијеће је нашло да је одлука туженог донесена правилном примјеном материјалног прописа.

Наиме, уговорни орган је већ постављањем услова у тендерској документацији створио простор за различито тумачење ваљаности доказа о професионалној и техничкој оспособљености. Тачком 3.4.3. тендерске документације, у циљу доказивања испуњености услова постављених за техничку и професионалну способност понуђача, захтијеван је доказ о радном искуству-потврда послодавца или радна књижица. Изабрани понуђач је доставио потврде послодавца о радном стажу, што, како правилно образлаже и тужена, није доказ о радном искуству, а тиме и професионалне оспособљености чланова тима који представљају тог понуђача. Већ сама ова околност представља основ за преиспитивање тендерске документације по службеној дужности у смислу члана 103. став 1. тачка а) Закона о јавним набавкама, јер неусклађеност тендерске документације са овим законом представља сметњу за испитивање основаности жалбених приговора.

Даље, уговорни орган није дао ваљане разлоге из којих сматра да постоје услови да се прихвате у цјелини докази који се односе на реализацију два уговора за израду докумената стратешког карактера, ако је једна од потврда (издата од УНДП) приложена на енглеском језику, без превода, што није предвиђено тендерском документацијом, а из друге, потврде СЕРДЕ о реализацији уговора од 17.8.2018. године, није видљиво на које услуге, у оквиру пројекта „Јадранска рута за тематски туризам Adriatic-rute“, се односио ангажман тужиоца, да би се могло оцијенити да је понуђач обављао послове израде докумената стратешког карактера. Осим тога, правилно је тужена утврдила да докази о професионалној оспособљености кључног експерта за околиш не подржавају захтјев тендерске документације из члана 3.4.1. тачка 3д), јер услов који се захтијева је учешће у изради два документа

Стратешке процјене околиша. Овај документ, према члану 52. Закона о заштити околиша у ФБиХ („Службени лист ФБиХ”, број 33/03) доноси Влада ФБиХ, стратешког је карактера и односи се на Федерацију БиХ у цјелини, док су, у предметној ствари, за кључног експерта за околиш достављени докази о учешћу у изradi докумената локалних заједница.

Дакле, тужена је потпуно и правилно утврдила чињенично стање и наконведеног жалбеног поступка, користећи се овлашћењима из члана 103 и 111. Закона о јавним набавкама, донијела правилну одлуку, правилном примјеном материјалног прописа, у овом поступку јавне набавке. Закључке и оцјене тужене у потпуности прихвата и ово вијеће и иако је мишљења да је образложење оспорене одлуке сачињенио на начин који није у складу са чланом 200. Закона о управном поступку, јер садржи непотребна преписивања и цитирања садржаја свих докумената и изјашњења која се налазе у спису, налазе да одлуку тужене ваља потврдити и тужбу одбити примјеном члана 37. став 1. и 2. Закона о управним споровима БиХ.

Како је тужба одбијена, то у смислу члана 61. Закона о управним споровима БиХ, није било основа за накнаду трошкова управног спора.

Записничар

Слађана Анђелић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Давор Жилић

